

PRZYPOWIEŚCI

Lekcja 4 na 27. lipca 2024

„I rzekł do nich: Baczcie
na to, co słyszycie! Jaka
miarą mierzycie, taką
wam odmierzą, a nawet
wam przydadzą.
Albowiem temu, który
ma, będzie dodane, a
temu, który nie ma,
zostanie i to, co ma,
odebrane”
(Marek 4,24-25)

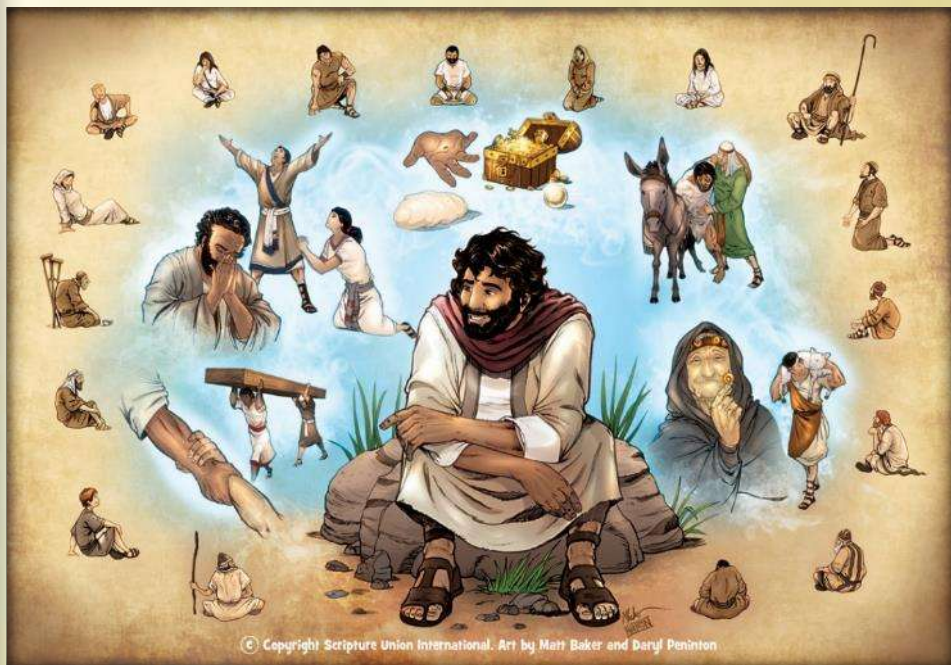

Przypowieść to narracja o fikcyjnym wydarzeniu (opartym lub nie na prawdziwych wydarzeniach), z którego wywnioskowano ważną prawdę lub naukę moralną poprzez porównanie lub podobieństwo.

Jest to system, którego Jezus używał głównie w swoich naukach (Mk 4,34). Jego przypowieści były zazwyczaj zaczerpnięte z życia codziennego, a zatem łatwe do zapamiętania i zastosowania.

Kiedy jego słuchacze wrócili do domu, podzielili się tym, czego się nauczyli z rodziną i przyjaciółmi.

Powód istnienia przypowieści. Marek 4,10-12

Przypowieść o siewcy:

Siewca wyszedł siał... Marek 4,1-9

Wyjaśnienie przypowieści. Marek 4,13-20

Inne przypowieści:

Lampa i miara. Marek 4,21-25

Wzrost i gorczyca. Marek 4,26-32.

POWÓD ISTNIENIA PRZYPOWIEŚCI

„Aby patrząc, widzieli, a nie ujrzeli; i słuchając słyszeli, a nie rozumieli, żeby się czasem nie nawrócili i nie dostąpili odpuszczenia” (Marek 4,12)

Nauczanie Jezusa obracało się wokół Królestwa Niebieskiego (Mk 1,14-15). Wiele z jego przypowieści zostało opowiedzianych, aby wyjaśnić naturę tego Królestwa (Mk 4,30).

Co ciekawe, powód, dla którego Jezus użył przypowieści, jest naprawdę zdumiewający: aby nie rozumieli, nie nawrócili się lub nie otrzymali przebaczenia! (Marek 4,12).

Nie było to nic nowego. Rozkazując mu głosić, Bóg powiedział Izajaszowi: „Słuchajcie dobrze, a nie zrozumiecie; patrzcie wprawdzie, ale nie zrozumiejcie. [...] aby nie przejrzał na oczy, nie usłyszał uszami, nie zrozumiał sercem, nie nawrócił się i nie doznał uzdrowienia” (Iz 6,9-10).

Ten, kto łaknie Słowa Bożego, usłyszy prawdę i będzie się radował. Ale ci, którzy nie chcą słuchać, bez względu na to, jak prosta jest ta prawda, odmówią zrozumienia, zmiany i osiągnięcia zbawienia.

PRZYPOWIEŚĆ O SIEWCY

SIEWCA WYSZEDŁ ABY SIAĆ...

„I nauczał ich wielu rzeczy w podobieństwach i tak mówił do nich w kazaniu swoim: Słuchajcie! Oto wyszedł siewca, aby siać” (Marek 4,2-3)

- W ciągu kilku dni ziarno obumiera (Marka 4,4)

- Po kilku tygodniach ziarno obumiera (Marka 4,5-6)

- Pod koniec sezonu nasiona przynoszą owoce (Marka 4,8)

- Po kilku miesiącach ziarno obumiera (Marka 4,7)

Siewca i nasiona nie różnią się. Jednak rezultat jest zupełnie inny dla każdej z czterech gleb. Wszystko zależy od tego, jak ziarno zostanie przyjęte.

WYJAŚNIENIE PRZYPOWIEŚCI

„Siewca rozsiewa słowo” (Marek 4,14)

Nasionem jest Słowo Boże, a siewcą każdy, kto przekazuje je dalej.

- Nie są zainteresowani, a szatan prowadzi ich na manowce (Marek 4,15)

- Przyjmują słowo, ale nie wytrzymują prób (Marek 4,16-17).

Na drodze

Między kamieniami

Na dobrej glebie

Między cierniami

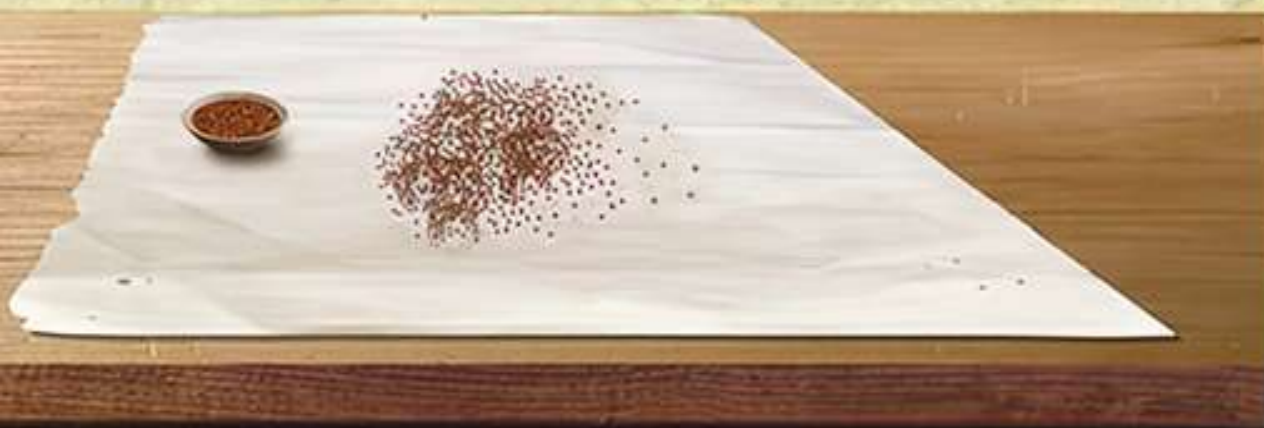
- Znoszą próby i nie popadają w samozadowolenie. Przynoszą owoce (Marek 4,20).

- Przyjmują słowo, ale stają się wygodni (Marek 4,18-19).

Jaką glebą jestem i co muszę zrobić, aby przynosić owoce?

INNE PRZYPOWIEŚCI

ŚWIECA I MIARA

„I mówił im: Czyż przynoszą światło po to, aby je postawić pod korcem albo pod łóżkiem? Czyż nie po to, aby je postawić na świeczniku?” (Marek 4,21)

Wizualizuj rozmowę: „Czy to jest...?” „Nie!”; „Czy to nie jest...?” „Oczywiście, że jest!”.

Jezus wiedział, jak przyciągnąć uwagę słuchaczy. Teraz byli gotowi na przyjęcie duchowej lekcji.

Jezus stopniowo objawiał prawdę ewangelii, aby wszyscy mogli ją poznać (Mk 4,22).

Tej nocy, gdy zapalili swoje lampy w domu, „ci, którzy mają uszy ku słuchaniu” (Mk 4,23) bez wątplenia zapamiętali tę lekcję.

„I rzekł do nich: Baczcie na to, co słyszycie! Jaką miarą mierzycie, taką wam odmierzają, a nawet wam przydadzą” (Marek 4,24)

Na ulicach miasta kupcy sprzedawali swoje produkty przy użyciu mniej lub bardziej standardowych miar, aby odmierzyć ilość produktu potrzebną kupującemu.

Jeśli sprzedawca był uczciwy, dodawał trochę więcej produktu, aby zadowolić swojego klienta. Jeśli ktoś jest otwarty na prawdę, otrzyma jeszcze więcej. Ale jeśli ją odrzuci, to nawet prawdę, którą ma, utraci (Marka 4,25).

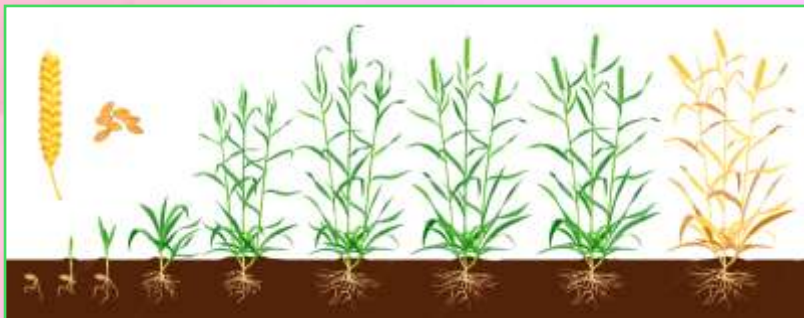

WZROST I ZIARNKO GORCZYCY

„I mówił: Tak jest z Królestwem Bożym, jak z nasieniem, które człowiek rzuca w ziemię”
(Marek 4,26)

Jezus przypomina cykl wzrostu zboża (Mk 4,28):

- 1 Trawa
- 2 Kłos
- 3 Ziarno

Jest to proces, który zależy od Boga, a nie od człowieka (Mk 4,27).

Takie jest ziarno ewangelii zasiane w żyznej glebie wierzącego.

Dzięki działaniu Ducha Świętego wznosimy coraz bardziej w prawdzie... aż do przyjścia Jezusa (Mk 4,29; Mt 13,39).

„Jest jak ziarno gorczyczne, które, gdy zostanie zasiane do ziemi, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi” (Marek 4,31)

Królestwo Niebieskie można porównać do małego ziarnka gorczycy (Mk 4,30-31).

W ciągu 50 dni od wysiewu gorczyca osiąga 30-40 cm wysokości i jest już zdolna do produkcji owoców nadających się do zbioru. Może dorastać do 7 m wysokości.

Początek był oczywiście niewielki: 120 „niewykształconych” osób zgromadzonych w ukryciu pokoju w Jerozolimie.

Jednak religia ta rozprzestrzeniła się na cały świat, i stała się religią o największej liczbie wyznawców.

„W przypowieściach i porównaniach znalazł On najlepszą metodę przekazywania Boskiej prawdy. Prostym językiem, posługując się figurami i ilustracjami zaczerpniętymi ze świata przyrody, otworzył przed słuchaczami duchową prawdę i dał wyraz cennym zasadom, które uleciałyby z ich umysłów i nie pozostawiłyby po sobie żadnego śladu, gdyby nie połączył swoich słów z poruszającymi scenami z życia, doświadczenia lub natury. W ten sposób wzbudzał ich zainteresowanie, pobudzał do dociekań, a gdy w pełni przyciągnął ich uwagę, zdecydowanie wywierał na nich wrażenie świadectwem prawdy. W ten sposób był w stanie zrobić wystarczające wrażenie na sercu, aby później Jego słuchacze mogli spojrzeć na rzecz, z którą połączył Swoją lekcję i przypomnieć sobie słowa Boskiego Nauczyciela.”

E. G. W. (*Fundamenty chrześcijańskiej edukacji*, s.236)